மேய்ப்புபணி இறையியல்

பாடம் - 4

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இயேசுகிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். நாம் இந்த பாடத்தில், சென்ற பாடத்தின் இறுதியில் சிந்தித்த காரியமான தேவனால் உறுதிப்படுத்தப்படுதல் என்பதின் தொர்ச்சியை கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம். நம்முடைய அழைப்பை நாம் உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற 4 காரியங்களை கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தோம். தேவனால் மற்றும் சபையினால் உறுதிப்பாடு இருக்கிறதா? கர்த்தர் அழைத்த ஊழியத்தைச் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் உள்ளதா? அந்த ஊழியத்தை நிறைவேற்றுகிற வாஞ்சை மற்றும் தாகம் உள்ளதா? அடுத்து, வாழ்க்கை உத்தமமாய், நேர்மையாய் இருக்கிறதா? என்று CALL என்ற 4 எழுத்துக்களிலுள்ள கருத்துக்களை கற்றோம். C – Confirmation, A – Ability, L – Longings மற்றும் L – Lifestyle. இதில் கடந்த பாடத்தின் இறுதிப்பகுதியில் தேவனால் நம்முடைய அழைப்பு உறுதிசெய்யப்பட வேண்டும் என்று பார்த்தோம். அதிலே ஏற்படுகிற விளைவை வைத்து நாம் கணக்கிட முடியாது, அதாவது ஊழியத்தின் விளைவுகளை வைத்து தேவன் ஆசீர்வதித்திருக்கிறாரா? இல்லையா? என்று நாம் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் எரேமியாவின் ஊழியம் ஒரு கனி நிறைந்ததாக இல்லை. அவர் நினைத்தது போன்ற விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை. அதனால், விளைவு கர்த்தருடையது என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தோம். அதன் தொடர்ச்சியை நாம் தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்வோம்.

தேவன் ஊழியத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார், உதாரணமாக, அப்.13:2-3 போன்ற வசனங்கள், ‘அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஆராதனைசெய்து, உபவாசித்துக்கொண்டிருக்கிறபோது: பர்னபாவையும் சவுலையும் நான் அழைத்த ஊழியத்துக்காக அவர்களைப் பிரித்துவிடுங்கள் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் திருவுளம்பற்றினார். அப்பொழுது உபவாசித்து ஜெபம்பண்ணி, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்து, அவர்களை அனுப்பினார்கள்.’ என்று வாசிக்கிறோம். ஆக, இங்கே ஜெபிக்கிறார்கள், அவர்கள் ஆராதனை செய்கிறார்கள். அந்த உபவாச ஜெபத்தில், கர்த்தருடைய ஆவியானவர் தலையிட்டு சொல்கிறார், நான் அழைத்த ஊழியத்திற்கு அவர்களைப் பிரித்து விடுங்கள். நான் புறஜாதிகள் மத்தியில் ஊழியம் செய்ய அவர்களை அழைத்து இருக்கிறேன். ஆகவே இவர்களை சபையிலேயே வைத்துக்கொள்ளாமல், பிரித்து, விட்டுவிடுங்கள் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் திருவுளம்பற்றி பதில் சொன்னதைப் பார்க்கிறோம். அதற்கு சபையார் கீழ்ப்படிந்து அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்கள் என்று பார்க்கிறோம். ஆகவே, தேவன் அவற்றை உறுதிசெய்கிறார். இவர்கள் புறஜாதிகள் மத்தியில் ஊழியம் செய்ய அழைக்கப்பட்டவர்கள் என்று உறுதிப்படுத்தி, அதை தெரியவும்படுத்தி அனுப்புகிறதைப் பார்க்கிறோம்.

நீங்கள் உங்களுடைய அழைப்பைக் குறித்து பயப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்கள் அந்த சபையில் தங்கியிருந்தார்கள், ஜெபித்தார்கள். அதற்கு கர்த்தருடைய ஆவியானவர், பிரித்துவிடச் சொன்னார். அவ்விதமாகச் சபையாரும் பிரித்துவிட்டார்கள், உங்கள் ஊழியத்தை நிர்ணயிக்கிற முக்கியமான காரியம் தேவனிடமிருக்கிறது. அதனையடுத்து, சபையாரிடம் இருக்கிறது. மற்றவர்கள் உங்கள் ஊழியத்தை, உங்களை எந்த இடத்தில் வைக்கவேண்டும்? என்பதற்கு, அவர்களை அழையாமலே நடத்தப்பட்டு, உங்களை அந்த குறிப்பிட்ட இடத்திலே, சரியான இடத்திலே வைத்து பயன்படுத்துகிற காரியத்தை கர்த்தர் சரியாய் செய்வார். ஆனால், நீங்களே உங்கள் அழைப்பை உறுதிசெய்வதற்கு ஒருசில காரியங்களைப் பற்றி பார்க்கலாம். தேவன் உறுதிப்படுத்துகிறார். அதேவேளையில் நீங்களும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்வார் என்று நாம் அமைதியாய் இருந்துவிட்டாலும், காரியம் நடக்காது. பரிசுத்த வாழ்வாக இருந்தாலும், ஊழியமாக இருந்தாலும், தேவனும், நீங்களும் சேர்ந்து நடத்துகிறதுதான், பரிசுத்த வாழ்வு, ஊழியம் எல்லாம். அவரே எல்லாவற்றையும் செய்துவிட்டால், நாம் எதற்கு? நாம் ஒரு ரோபோட் போல, அவரால் பயன்படுத்தப்படுகிற ஒன்றாய் இருப்போம். அப்படியல்ல, சுய சித்தத்தை நமக்கு தந்து இருக்கிறார். நாமே மனமுவந்து, கர்த்தாவே, நான் உம்முடைய சித்தம் செய்ய வருகிறேன் என்று அர்ப்பணிக்கும்போது, பயன்படுத்துகிறார். அது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். உங்கள் அழைப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கு மிக, மிக முக்கியமானதொரு காரியம். உங்களுடைய தாகம், வாஞ்சை என்று ஏற்கனவே பார்த்தோம், இல்லையா?

அடுத்து, கர்த்தர் உங்களை குறிப்பிட்ட ஊழியத்திற்கு நேராக நிச்சயமாய் பயிற்றுவித்திருப்பார். பயிற்சி கொடுக்காமல் யாரையும், குறிப்பிட்ட ஊழியத்திற்கு அழைக்கிறதில்லை, அனுப்புகிறதில்லை. நீங்கள் மத்.10-ம் அதிகாரத்தில் பார்க்கும்போது, 12 சீஷர்களை தம்மோடுகூட அவர் அழைத்துச்சென்று, பயிற்சி கொடுத்த, பிறகு ஊழியத்திற்கு அனுப்பினதைப் பார்க்கிறோம். இயேசு அவர்களுக்கு 3 ½ ஆண்டுகள் கூடவே வைத்து, பயிற்சி கொடுத்தது மாத்திரமல்ல, மத்.10:5-ல், ‘பன்னிருவரையும் இயேசு அனுப்புகையில், அவர்களுக்கு கட்டளையிட்டு சொன்னது என்னவென்றால், நீங்கள் புறஜாதியார் நாட்டுக்கு போகாமல், சமாரியா பட்டணங்களில் பிரவேசியாமலும்’ என்று சொல்லுகிறார், அதாவது, அந்த பன்னிருவரையும் இயேசு அனுப்பினார், சொல்லிக்கொடுத்தார், கூடவே வைத்து பயிற்சி கொடுத்தார், அதன் பின்பு அப்படியே அவர்களை இருக்க வைக்கவில்லை, அவர்களை ஊழியம் செய்ய அனுப்பிவிட்டார். தேவன் உங்களுக்கும், நீங்கள் இருக்கிற இடங்களில் பயிற்சி கொடுக்கிறது மாத்திரமல்ல, அவர் எதற்கு பயிற்சி கொடுத்தாரோ, அதற்கு அனுப்புகிற தேவனாக இருக்கிறார். ஆகவே உங்களுடைய அழைப்பு இதுவாக இருக்கலாம் என்று, எதை நீங்கள் உறுதிபண்ணுகிறீர்களோ, அதை செயலில் காட்ட

ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஒருவேளை உங்களுக்கு மேய்ப்புபணி, போதக பணியை கர்த்தர் தந்திருக்கிறார் என்று ஓரளவு முடிவுசெய்துகொள்ள முடிகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் ஒரு சபையில் போய் பிரசங்கம்பண்ண ஆரம்பிக்கலாம், அங்கே நோயாளிகளை பார்வையிட்டு, அவர்களோடு சேர்ந்து, ஜெபிக்க நீங்கள் செல்லலாம். அவ்வாறு போகும்போது, கர்த்தர் உங்களைப் பயன்படுத்த ஆரம்பிப்பார்.

முதலாவது படியை நீங்கள் எடுத்துவையுங்கள், தேவன் உங்கள் அழைப்பை பயன்படுத்துகிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். அவர் 12 பேரை பயிற்சி கொடுத்து, பின்பு அனுப்பினார் என்ற சத்தியத்தை நீங்கள் ஆழமாக புரிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் முதல் படியை எடுத்து வைத்து செயல்பட ஆரம்பியுங்கள். எனக்கு இந்த மாதிரியான பாரம் இருக்கிறது என்று பாரப்பட்டு, அதைக்குறித்து அழுது, ஜெபம் செய்கிறீர்களோ, இல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு தரிசனமாய் தோன்றுகிதோ, சபை என்றால் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும், இல்லை என்னுடைய ஊழியம் இப்படியிருக்கவேண்டுமென்று, எதைக்குறித்து அதிக பாரமடைகிறீர்களோ, அந்த ஊழியத்தைச் செய்வதற்கு எழுந்து புறப்பட்டு போங்கள். அதற்குபின்பு கர்த்தர் அற்புதமாய் வழிநடத்துகிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும், மட்டுமல்ல, அந்த ஊழியத்தைச் செய்யும் முன்னர், அந்த ஊழியத்தில் அனுபவமுள்ள அவர்களோடு நீங்கள் பேசுங்கள், ஒருவேளை போதக ஊழியத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு இருக்கிறீர்கள் என்றால், போதகர்களோடு அதிகமாய் பழகுங்கள். எப்படி நீங்கள் ஊழியத்திற்கு வந்தீர்கள்? எப்படி கர்த்தர் உங்களை அழைத்தார்? எப்படி அதை உறுதிப்படுத்தினார்? எவ்விதமாக நீங்கள் இந்தச் சபையை ஸ்தாபித்தீர்கள்? என்கிற கேள்விக்கான பதிலை அறிய, பல ஊழிய அனுபவம் உள்ளவர்களோடு, கேட்டு பெறவேண்டும். உங்களுடைய சந்தேகத்தைச் சொல்லவேண்டும், கர்த்தர் அவ்விதமாய் நடத்துகிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். சரியாய் நடத்திச்செல்கிற தேவன் உங்களுக்கு இருக்கிறார். ஆனால் ஒரு படியை எடுத்துவைக்க முதலாவது நீங்கள் முடிவுசெய்ய வேண்டும்.

நீங்கள் வலதுபுறமாவது, இடதுபுறமாவது சாயும்போது, வழி இதுவே என்று சொல்லுகிற சத்தத்தைக் கேட்பீர்கள் என்று வேதம் சொல்லுகிறபடி நீங்கள் வலதுபுறமாவது, இடதுபுறமாவது முதலில் சாயுங்கள். எதுவென்று தெரியாத பட்சத்தில் ஏதோவொரு பகுதியில் செயல்பட ஆரம்பித்தீர்களானால், ஆவியானவர் வழி இதுதான் என்று சொல்வார், எதையுமே செய்யாமல் வீட்டில் உட்கார்ந்துகொண்டு, கர்த்தரே நமது அழைப்பை நிறைவேற்றுவார் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க கூடாது.

அடுத்து, உங்களது கனியைக் கொண்டு உறுதிசெய்துகொள்ள முடியும். முதலாவது உங்களுக்கு எந்த ஊழியத்தில் அதிக துடிப்பும், வாஞ்சையும் இருக்கிறதோ, அதிலே உங்களது அழைப்பு இருக்கிறது என்பதை முடிவுசெய்து கொள்ளுங்கள். அதனையடுத்து

நீங்கள், தேவன் உங்களுக்கு கடந்த ஆண்டுகளில் தந்த அனுபவத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு, எதிலே அதிகமான பயிற்சியை கொடுத்திருக்கிறார் என்பதை உட்கார்ந்து யோசித்து, ஜெபித்து, அதைச்செய்ய ஒரு படியையாவது எடுத்து வையுங்கள். கர்த்தர் உங்களைப் பயன்படுத்துகிறதைப் பார்க்கலாம். அதற்கு பின்பு, உங்கள் ஊழியத்தில் உண்டாகிற கனியைக்கொண்டு, உங்களுடைய அழைப்பை உறுதிசெய்துகொள்ள முடியும். ஏனெனில் யோவான் 15:5-ம் வசனம் இவ்விதமாய்ச் சொல்லுகிறது, 'நானே திராட்சை செடி, நீங்கள் கொடிகள், ஒருவன் என்னிலும், நான் அவனிலும் நிலைத்திருந்தால், அவன் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பான். என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது' என்று இயேசு கூறுகிறதைப் பார்க்க முடியும். ஆகவே, இயேசு நம்மில் நிலைத்திருந்தால், நாம் அவரில் நிலைத்திருந்தால், அதன் வெளிப்பாடு என்ன? மிகுந்த கனிகளை நம்முடைய ஊழியத்தில் பார்ப்போம். இயேசு கிறிஸ்துவாலன்றி, நம்மால் எதுவுமே செய்ய முடியாது. அவர் இல்லாமல் அவருடைய அழைப்பில் நீங்கள் போகாமல், ஒரு முடிவையும் பார்க்க முடியாது, ஆனால், அவரின் அழைப்பில் செல்லும்போது, அந்த ஊழியத்தில் எதிர்ப்பு இருக்கலாம், பல தடைகள் இருக்கலாம், அதை நீங்கள் முக்கியப்படுத்தாதீர்கள், இறுதி விளைவு கனி உண்டாகிறதா? என்பதை பாருங்கள். நீங்கள் செய்த ஊழியத்தில் பலன் உண்டாகிறதா? என்பதை மட்டும் கவனம் செய்யுங்கள். பயப்படாமல் நீங்கள் செயல்பட ஆரம்பியுங்கள். முதலில் ஒருவேளை, சில இடங்களில் தவறுதலாய் சில அடிகளை எடுத்துவைத்து செயல்படுகிறதாக இருக்கலாம், சில முடிவுகள் தவறானதுபோல இருக்கலாம். ஆனால் எந்த விதத்திலும் கர்த்தர் சரியான அனுபவத்தைத் தருவார். நீங்கள் தினமும் ஜெபம் செய்யவேண்டும், உமக்கு சித்தமில்லாத இடத்தில் நான் போகவும் கூடாது, உங்களது சித்தமில்லாத எந்த ஊழியத்தையும் நான் செய்யவும் கூடாது, நான் என்ன செய்ய சித்தமாக இருக்கிறீர் என்று தினமும் காலையில் ஜெபித்து, அவரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். உம்முடைய சித்தம் செய்வதற்கு என்னை நேர்வழியாய் நடத்தும் கர்த்தாவே! என்று கேளுங்கள். ஏனெனில், நாம் ஜீவனுள்ள தேவனை வணங்குகிறோம். அந்த ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சித்தம் செய்வதற்கு நம்மை அர்ப்பணித்து இருக்கிறோம். அவர் தம்முடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை என்றால், நீங்கள் எப்படி அவருடைய சித்தத்தை செய்ய முடியும்? ஆகவே, அவரிடம் கேட்க வேண்டும். அவரிடத்தில் உறுதிபட கேட்கவேண்டும். உமக்கு சித்தமில்லாத எதையும் செய்துவிடாதபடி காத்துக்கொள்ளும் கர்த்தாவே. ஏனெனில் உம்முடைய சித்தப்படி செய்கிறவன்தான் பரலோகம் வந்துசேர முடியும் என்று உறுதிபட கூறியிருக்கிறீர். அவ்வாறு இருக்கிறபடியால், உம் சித்தத்தை மீறாதபடி காத்துக்கொள்ளும் என்று கேட்டு செயல்படுகிற உங்களுக்கு தம்முடைய சித்தத்தை தேவன் நிச்சயமாய் வெளிப்படுத்துவார்.

அடுத்து, ஊழியத்தில் சில கடினமான பாதையில் உங்களை, அழைப்புக்கு நேராய், சரியாய் நடத்துகிறதைப் பார்க்க முடியும். ஊழியம் என்பது நிச்சயமாய் ஒரு கடினமான

பாதைதான். ஏனெனில், உங்களது விருப்பு, வெறுப்புகளைத் தாண்டி செயல்பட வேண்டும், தியாகமாய் செயல்பட வேண்டும். ஏனெனில் உங்கள் நலனுக்காக நீங்கள் செயல்படவில்லை, நீங்கள் மற்றவர்களுடைய நலனுக்காக செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆத்துமாக்கள் இயேசுவண்டை வரமேண்டுமென்கிற நல்ல நோக்கத்திற்காக செயல்படுகிறீர்கள். இதிலொரு பெரிய நன்மை அல்லது இலாபம் என்றெல்லாம் எதுவுமில்லை. இதற்கு தியாகமான அன்பு வேண்டும். கர்த்தருடைய ஆவியானவர் அதை நம்முடைய இருதயத்தில் நிச்சயமாய் தருகிறார். அதேவேளையில், தேவனுடைய பணியைச் செய்வதற்கு பலதரப்பட்ட பாடுகள், உபத்திரவங்கள் ஒருவேளை, சில இடங்களில் உண்டாகிறது. நாம் நினைத்ததுபோல மனிதர்கள் ஒத்துழைப்பு தராமல் இருக்கலாம். ஏனெனில் யாக்.*1:2-4* வரையுள்ள வசனங்களில் நாம் இவ்விதமாய் வாசிக்கிறோம், 'என் சகோதரரே, நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்போது, உங்கள் விசுவாசத்தின் பரீட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்குமென்று அறிந்து. அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள். நீங்கள் ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவர்களாயிராமல், பூரணராயும், நிறைவுள்ளவர்களாயும் இருக்கும்படி, பொறுமையானது பூரண கிரியை செய்யக்கடவது.' ஆக, பொறுமையாய் இருங்கள், அவ்வாறு பொறுமையாக இருந்தால், நீங்கள் ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவர்களாயிராமல் இருப்பீர்கள் என்று இங்கே வேத வசனம் மிக உறுதிபட கூறுகிறதை கவனித்துப் பாருங்கள். இந்த கடினமான வாழ்வின் சூழ்நிலைகளில் எவ்விதமாய் நம்முடைய நல்ல குணம் வெளிப்படுகிறது? என்பதற்காக தேவன் பயிற்சியளிக்கிறார். மிகக் கடினமான சூழ்நிலையில், மிகவும் உறுதியாக நீங்கள் இருப்பதற்கு பயிற்சி கொடுக்கிறார். மிகக் கடினமான சூழ்நிலையில்தான் ஊழியத்திற்கான பயிற்சியை அதிகமாகப் பெறுகிறீர்கள். எதிர்ப்பு வரும்போது, உங்கள் இருதயம் கலங்காமல் இருக்கும். உங்களுடைய சபையில் உங்களைக் குறித்து தேவையற்ற வதந்திகளைப் பேசும்போது. நீங்கள் அஞ்சமாட்டீர்கள். நீங்கள் ஒருவேளை ஒழுங்காக சில காரியங்களை செய்துகொண்டு இருப்பீர்கள். கர்த்தர் அந்த கடினமான சூழ்நிலையின் வழியாக அதை விடச்சொல்லி, உங்களுக்கு கற்றுக்கொடுப்பார். உங்களுடைய பொருளாதார நிலையில், சில வேளைகளில் காணப்படுகிற குறைவுகளை கையாளுவதற்கும் கற்றுக்கொடுப்பார். உங்களுடைய வாழ்க்கையில் சில தவறான பாவங்கள் இருந்தாலும்கூட, இந்த கடினமான சூழ்நிலையின் வழியாக உங்களுக்கு உணர்த்தி அதை விடவைக்கிறார்.

நீங்களும், நானும் வணங்குகிற தேவன் சாதாரண தேவனல்ல. ஏதோ நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது, பதில் தந்துவிட்டு, அப்படியே ஓரமாக இருக்கிற தேவனல்ல. செயல்படுகிற தேவன், உங்கள் வாழ்வில் பயிற்சி கொடுக்கிற தேவன். இந்த பூமியில் இருக்கும்போது, *12* சீஷர்களுக்கு தன்னோடு வைத்து *3 ½* ஆண்டுகள் பயிற்சி கொடுத்து

இருக்கிறார். அப். நடபடிகளை பார்க்கும்போது, சவுலாக இருந்து, பவுலாக மாறின அந்த அப்போஸ்தலனின் வாழ்வில் எவ்வளவாய் செயல்பட்டார் பாருங்கள். அநேக காரியங்களைக் கற்றுக்கொடுத்தார். அவர் தன்னை முற்றிலும் வெறுமையாக்குகிற இடத்திற்கு வந்து செயல்பட்டதை நாம் பார்க்கிறோம். இன்றும் அவர் பயிற்சி கொடுக்கிற தேவன். 'I will make you fishers of men' என்றுதான் அவர் சீஷர்களை அழைக்கும்போது சொல்லி அழைக்கின்றார். நான் உங்களை மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாக உருவாக்குவேன் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர் உருவாக்குவாராம். மட்டுமல்ல, நூதன சீஷனயிருக்க கூடாது என்று அப். பவுல் *1* தீமோ. *3:6*-ல் கூறுகிறார். அந்த வசனத்தை வாசிக்கலாம், 'அவன் இறுமாப்படைந்து, பிசாசு அடைந்த ஆக்கினையில் விளாதபடிக்கு நூதன சீஷனாக இருக்க கூடாது.' நூதன் சீஷன் என்றால், பயிற்சி பெறாத சீஷன் என்று அர்த்தம். பயிற்சி பெறாமலும் சிலர் சீஷத்துவத்திற்கு வருகிறார்கள், அதாவது ஊழியத்திற்கு வருவார்கள். பெருமைக்காக, பணத்திற்காக, புகழுக்காக, அந்த பாஸ்டர் இப்படிச் செய்கிறார், அந்த சபை இப்படிச் செய்துதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது, எவ்வளவு வளர்ச்சியை பெற்றிருக்கிறது. எனக்கும் அந்த மாதிரியான பெயர், புகழ், பணம், வசதி போன்றவற்றை நான் உருவாக்குவதற்காக தேவன் அழைத்தாரோ, இல்லையோ, அதற்காக செயல்படுகிற அநேகர் உண்டு. அவர்களின் ஊழியத்தில், இந்த பிசாசுகளின் தூண்டுதலின் அடிப்படையில் அவர்கள் செயல்பட்டு, பயிற்சி பெறாமல், தேவனிடத்தில் ஜெபிக்காமல், காத்திருக்காமல், அவர் சொல்லித்தராமல், இவர்களாகவே இது என்ன பெரிய விஷயமா? வேதத்தை எடுத்து, போதிக்கவேண்டும், அவ்வளவுதானே. அதுவும் இன்றைய காலகட்டத்தில் பிரசங்கம் மிகவும் எளிதாகப்போய் விட்டது. அந்த வசனத்தை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு, அப்படி கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிக்கப்போகிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். வேறு விதமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்காது அல்லவா? என்று நினைக்கிறார்கள். வசனத்தை எவ்வளவு ஆழமாக படிக்க வேண்டியிருக்கிறது? பின்னணி என்ன? அதனுடைய மூல பாஷையில் எவ்விதம் காணப்படுகிறது? ஆழமான அர்த்தத்தை அந்த அதிகாரத்தின் துவக்கத்திலிருந்து பார்க்க வேண்டும், குறைந்தது அந்த புத்தகத்தினுடைய பின்னணியத்தைப் பார்க்க வேண்டும். ஏகப்பட்ட வேலையிருக்கிறது, ஆனால் இன்றைக்கு அதையெல்லாம் பார்க்காமல் அநேகர் பிரசங்கிக்கிறார்கள்.

ஒரு வசனத்தை எடுக்க வேண்டியது, அதை எடுத்து வாழ்வில் அப்பியாசம் செய்யவேண்டியது அவ்வளவுதான். நான் உங்களை கனப்படுத்துவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், ஆகவே பிரியமானவர்களே, நீங்கள் ஒருவேளை இன்றைக்கு கனவீனமாக இருக்கிறீர்களா? கவலையோடு இருக்கிறீர்களா? கனப்படுத்தப்போகிறார், இவ்வளவுதான் என்று சொல்வது பெரிய பிரசங்கமாய் இருக்க முடியாது. பிரியமானவர்களே, அப்படித்தானே என்று கருதி, அநேகர் இன்று ஊழியத்தை ஆரம்பிக்கின்றார்கள். நூதன

சீஷனாக தேவனிடத்தில் காத்திருக்காமல், தேவன் எடுத்து பயன்படுத்துவதற்கு 'போ' என்று சொல்லும் முன்னர், இவர்களே செயல்பட ஆரம்பிக்கிறவர்கள். 3 ½ ஆண்டுகள் சீஷர்கள் இயேசுவோடேகூட இருந்தார்கள். நூதன சீஷர்கள் திடீரென்று இரட்சிக்கப்பட்டவர்களாய் தங்களை அறிவித்துக்கொள்வார்கள், திடீரென்று ஆத்தும பாரம் இவர்களுக்கு அதிகமாய் வரும். திடீரென்று ஊழியம் செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள், பிறகு சபையை விட்டுவிட்டு போய்விடுவார்கள். பிரியமானவர்களே, கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். நூதன சீஷனாய் இருக்க கூடாது. என்ன சொல்லுகிறோம் என்றால், தேவன் உங்களை பயிற்றுவிக்கிற தேவன், உங்கள் வழியாக, பலதரப்பட்ட எதிர்ப்புகள் வழியாக, அநேக தோல்விகள், அநேக வெற்றிகள் போன்ற இவற்றின் மத்தியிலே நீங்கள் சமநிலையாகச் செல்கிறீர்களா? சிலரைப் பார்த்தால், வெற்றி பெற்றவுடன் பயங்கரமாக குதிப்பார்கள், தோல்வி வந்தால், உடனே துவண்டு விடுவார்கள். ஆகவே, வெற்றியும், தோல்வியும் மாறி, மாறி வரும்போது, நீங்கள் உறுதியான இருதயமுடையவர்களாய் உருவாக்கப்பட உங்களை தேவன் பயன்படுத்துகிறார். இதன் வழியாக நீங்கள் தேவனுடைய ஊழியத்தை கண்டுகொள்ள முடியும். அதற்கு, நிச்சயமாய் நீங்கள் வேதத்தை நாடவேண்டும், கர்த்தரை நாடவேண்டும், மூத்த ஊழியர்களையும் நீங்கள் நாடி ஆலோசனை பெறலாம்.

ஊழியம் என்பது ஒரு எளிதான பாதையல்ல, ஆனால் இன்பமான பாதை. நெருக்கங்கள், தேவைகள் வரும்போது, தேவன் மிகவும் நேர்த்தியாக, உங்கள் கண்கள் காண செயல்படுகிறதைப் பார்க்க முடியும், அதுதான் வேண்டும். உலகத்தில் அதிகமான செல்வம் இருந்து, நிம்மதியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டால் என்ன பயன்? உலகத்தில் பார்த்தால், செல்வத்தை சேர்க்க எத்தனை கஷ்டப்படுகிறார்கள் தெரியுமா? நீங்கள் ஊழியம் செய்வதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்கள். உயிரைப் பணயம் வைத்து எத்தனைபேர் வேலைசெய்கிறார்கள், பணத்துக்காக, இரவு, பகலாக பயணப்படுகிறார்கள், ஆபத்தான வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். நிலக்கரி சுரங்கங்களில், அல்லது தங்க சுரங்கங்களில் உயிரைப் பணயம் வைத்து செயல்படுகிறார்கள். நாம் ஊழியத்திற்காக சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிறோம் என்று நினைத்துக் கொள்கிறோம், இல்லை பிரியமானவர்களே. உலக மனிதர்கள் பணத்திற்காக உங்களைவிட அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் அது அவர்களுக்கு பெரிய விஷயமாகத் தெரியவில்லை. அது நமக்குத்தான் பெரிய விஷயமாகத் தெரிகிறது. கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும், சிந்திக்க வேண்டும், செயல்பட வேண்டும். பொதுவாக, ஊழியமானது, இலகுவானதாக இருக்க வாய்ப்பு இல்லை. ஏனெனில், ஆத்துமாக்களைக் கொண்டுவரவேண்டும், அவர்களை வழிநடத்த வேண்டும், அவர்கள் சொல்லுகிற குறைகளைக் கேட்க வேண்டும், அதற்கு மத்தியில் தாங்கிக்கொண்டு ஓடவேண்டும்.

ஆகவே ஊழியம் என்பது மிகவும் வாய்ப்பு நிறைந்ததாகவும் இருக்காது, இலாபம் நிறைந்த ஒரு தொழில் போலவும் இருக்காது. நீங்கள்தான் அதிகநேரம் செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். நீங்கள்தான் உங்களுடைய நேரம், பணம், தகுதி ஆகியவற்றை விட்டு, இறங்கி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். ஆனால், தேவன் உங்களோடகூட இருக்கின்றதை அடிக்கடியாய் உறுதிப்படுத்துகிறதை பார்க்க முடியும். ஏனென்றால், வானத்திலும், பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நீங்கள் புறப்பட்டு போங்கள் என்று சொன்ன தேவன், உங்களோடேயேதான் இருப்பார். நீங்கள் புறப்பட்டுபோனபடியால், உங்களோடே அவர் சொன்னபடி இருப்பார். உங்களுடைய அழைப்பை உறுதிசெய்துகொள்வதற்காக நீங்கள் இன்னும் சில கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

மற்றவர்கள் எனது தலைமைத்துவ தகுதிகளை, வரங்களை அங்கீகரிக்கிறார்களா? அடுத்து நான் பிரசங்கத்தின் மூலம் அல்லது கற்பித்தல் வழியாக நான் தேவனுடைய சத்தியங்களை கூறக்கூடியவனாக இருக்கிறேனா? அதைச் சிறப்பாக செய்துகொண்டு இருக்கிறேனா? நான் அவ்விதமாய் பிரசங்கிக்கும்போது. மக்கள் எந்தளவுக்கு என்னுடைய பிரசங்கத்தில் சந்திக்கப்படுகிறார்கள்? நான் போதிக்கும்போது, அவர்களுக்கு உண்மையாகவே கருகலான, கடினமான சத்தியங்களெல்லாம் புரிகிறதா? அடுத்து, என்னைப்பார்த்து, உங்கள் அழைப்பை கொஞ்சம் பரிசோதித்து பாருங்கள் என்று யாராவது சொன்னதுண்டா? உங்களுடைய ஊழியத்தை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று யாராவது வந்து சொன்னதுண்டா? இவ்வாறான பல கேள்விகளை, பல சூழ்நிலைகளில் உங்களைக் கேட்டு உறுதிசெய்துகொள்ள வேண்டும். கர்த்தர் அதை நிச்சயமாய் உறுதிப்படுத்த வல்லவராய் இருக்கிறார், உறுதிப்படுத்துவார். ஊழியம் உங்களுக்குள் இருக்கிறதையும், அதில் ஏற்படவேண்டிய உறுதிப்பாட்டையும் தருகிறவர் தேவன், உறுதிப்பாடு இருக்கவேண்டும். நீங்கள் உறுதிசெய்துகொண்டு அதில் முன்னேற வேண்டும். மற்றவர்கள் உங்களைக் கண்டு, உங்களுடைய ஊழியத்தைக் கண்டு வளருவதற்கு உதவி செய்யதக்கதாக, தைரியப்படத்தக்கதாக, ஈவுகளையும், ஆற்றல்களையும் நீங்கள் பயன்படுத்துகிறீர்களா? என்று சற்று அவ்வப்பொழுது பரிசோதித்துப் பாருங்கள். நான் செய்கிற ஊழியத்தில் அநேகர் உற்சாகப்படுகிறார்களா? தொடப்படுகிறார்களா? என்றும் சோதித்துப் பாருங்கள்.

அடுத்து, என்னுடைய ஊழியத்தில், என்னுடைய அழைப்பை செய்யுமளவிற்கு ஆற்றல் உள்ளதா? என்று உறுதிப்படுத்திக்கொள்வது அவசியமாக இருக்கிறது. Are there abilities? ஆற்றல் உள்ளதா? CALL என்பதில், முதலாவது C – confirmation என்பதைப் பற்றி பார்த்து விட்டோம்.

அடுத்து A – ability – அழைப்பை நிறைவேற்றுகிற ஆற்றல். பழைய ஏற்பாட்டில் பார்த்தால், தேவன் பலவிதமான மக்களை எடுத்து, தம்முடைய பணியை நிறைவேற்ற பயன்படுத்தியிருக்கிறார். நியாயாதிபதிகள், தீர்க்கதரிசிகள், பலதரப்பட் இராஜாக்கள், மனிதர்களை அவர் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். அதைப்போல புதிய ஏற்பாட்டிலும் அவ்விதமாகவே இந்த சபைக் காலத்தில், தம்முடைய பணிகளை நிறைவேற்றக்கூடிய நபர்களை, அவர் தெரிவுசெய்து பயன்படுத்துகிறார். அதைத்தான் எபே.4:12-13 வசனங்களில் வாசிக்கிறோம். மீண்டும் ஒருமுறை அந்த வசனத்தை வாசிப்போம், 'பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்தும்பொருட்டு, சுவிசேஷத்தின் வேலைக்காகவும், கிறிஸ்துவின் சரீரமான சபையானது பக்திவிருத்தி அடைவதற்காகவும், அவர் சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரை தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரை சுவிசேஷகராகவும், சிலரை மேய்ப்பராகவும், போதகராகவும் ஏற்படுத்தினார்' பார்த்தீர்களா? வித்தியாசமான பணிகளுக்கு, வித்தியாசமான நபர்களை தேர்ந்தெடுத்து, அவர் பயன்படுத்துகிறதாக வேதம் நமக்கு கூறுகிறது. எதற்காக, சுவிசேஷ ஊழியத்திற்காக, சீர்பொருந்தும் ஊழியத்தைச் செய்வதற்காக, மற்றவர்களை பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவாக நடத்தும் பணிக்காக இவர்களை தேவன் பயன்படுத்துகிறார். அந்த ஊழியத்தைச் செய்யும்முன் இந்த மக்களும் பக்திவிருத்தி உண்டாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது, இவர்களும் முதலாவது உருவாக்கப்பட வேண்டும், அதாவது நீங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமானால், உலகப்பிரகாரமான கல்வியும் அவசியம்தான். தேவனுடைய ஊழியத்தைச் செய்வதற்கு, ஏன் படிப்பு, என்று சிலவேளைகளில் நீங்கள் நினைப்பீர்கள். இல்லை பிரியமானவர்களே, நீங்கள் ஒருவேளை வயது சென்றவர்களாய் இருந்தால்கூட, தபாலிலாவது மற்ற காரியங்களைப் படியுங்கள். தபால்வழி மூலம் உள்ள படிப்புகளை ஏற்று படிக்கலாம். ஏன் படிக்க கூடாது? ஏன் உழைக்க கூடாது? எதற்காக இவ்வாறு சொல்லுகிறோம் என்றால், கர்த்தர் கிருபையாய் எங்களைப் படிக்க வைத்தார், படித்ததினால் அநேக ஆங்கில வேதகம விளக்கவுரைகளைப் படிக்க முடிகிறது. மட்டுமல்ல அநேக மக்களுக்கு போதிக்க முடிகிறது. படிக்காதவர்களை நாம் குறையாகச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் ஏன் அதற்கு முயற்சிக்க கூடாது என்பதற்காகத்தான் கூறுகிறோம்.

உலகப்பிரகாரமான கல்வி அவசியம், அனுபவம் அவசியம், அது உங்களுடைய ஊழியத்தில் பல விதங்களில் உதவியாக இருக்கும். மட்டுமல்ல. இந்த உலக அறிவு மட்டும் போதாது, ஊழியத்திற்கென அழைக்கப்பட்ட நீங்கள், ஆவிக்குரிய வரங்களை, வல்லமைகளைப் பெற்றிருக்கவேண்டிய அவசியமாய் இருக்கிறது. வெறும், சாதாரணமான உலக ஞானம் உதவி செய்யாது. நாம் செய்யப்போகிறது ஆவிக்குரிய ஊழியம், அதாவது ஆவிக்குரிய வேலையை செய்யப்போகிறீர்கள். அதற்கு ஆவிக்குரிய ரீதியிலுள்ள வல்லமை, வரங்கள் தேவனிடமிருந்து தரப்பட வேண்டியது அவசியம். இப்போது நீங்கள் மின்சாரம் சார்ந்த வேலைகளைச் செய்யப்போகிறீர்கள் என்றால், அதற்கேற்ற கருவிகள்

தேவை, மின்சாரம் வருகிறதா, என்று பார்ப்பதற்கு, டெஸ்டர் தேவைப்படுகிறது. அதை கை வைத்து பார்க்க முடியாது, இல்லையா? அதற்கான கருவிகளை வைத்து, நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். அதற்கு அனுபவம் தேவை, அதில் நீங்கள் படித்து பயிற்சி பெற்றால்தான் அவற்றைச் செய்ய முடியும். அதைப்போல ஆவிக்குரிய ஊழியம் அல்லது காரியங்களை செய்யவேண்டுமென்றால், அது மனித ஞானத்தினால் செய்யப்படுகிற விஷயமல்ல, அது அந்தகாரத்திற்கெதிராக, தேவ உதவியோடு செய்யப்படுகிற ஒரு யுத்தம். அதற்கு தேவ வரங்கள், வல்லமை, அதிகாரங்கள் தேவை. அதற்கு ஆவியின் அபிஷேகம் அடிப்படையாய் தேவை. அது இருந்தால், எல்லாமே வந்துவிடும். வல்லமை, வரங்கள், அதிகாரங்கள் எல்லாமே, அதோடு சேர்ந்து வந்துவிடும். ஆவியின் அபிஷேகத்திற்காக ஜெபம்செய்ய வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவரை நீங்கள் வாஞ்சித்து, உபவாசித்து கேட்க வேண்டும். எனக்கு கட்டாயமாய் ஆவியின் அபிஷேகம் தாரும், உம்முடைய வல்லமை இல்லாமல், வரங்கள் இல்லாமல், அதிகாரம் இல்லாமல் என்னால் ஊழியம் செய்ய முடியாது என்று நீங்கள் விருப்பப்பட்டு, வாஞ்சையோடு வரும்போது, கர்த்தருடைய ஆவியானவர் உங்களை நிரப்புவதைப் பார்க்க முடியும். அதையும் நீங்கள் உறுதிசெய்துகொள்ள வேண்டும்.

நீங்கள் ஒருவேளை, நான் ஊழியத்திற்கு பொருத்தமானவன் என்று நினைக்கலாம், எனக்கு பிரசங்கிக்க தெரிகிறது, எனக்கு வேதத்தை நன்றாக வாசிக்கத் தெரியும், நான் என்னுடைய அறிவினால் பேசிவிடலாம் என்றெல்லாம் நினைக்கலாம். ஆனால் தேவனால் வரம்பெற்றாலொழிய நாம் செய்கிற ஊழியம் வீணாக இருக்கும். சங்கீதம் *127:1*-ஐ வாசிக்கலாம், 'கர்த்தர் வீட்டைக் கட்டாராகில், அதைக் கட்டுகிறவர்களின் பிரயாசம் விருதா' என்று அங்கே பார்க்கிறோம். நீங்கள் தேவனுடைய வீட்டைக் கட்டினாலும் சரி, உங்களுடைய சொந்த வீட்டைக் கட்டினாலும் சரி, அதை உங்களுடைய பெலத்தினால் கட்டினால், அது வீண். கர்த்தருடைய உதவியோடு, சபையை, வீட்டை கட்டுவோமாகில், அது பயனுள்ளதாக மாறும் என்றுதான் வேதவசனம் சொல்கிறது.

முதலாவது, ஆற்றல் எவ்வாறு இருக்கவேண்டுமென்றால், போதக சமர்த்தனாக இருக்கவேண்டும். Able to teach, அதாவது இது தேவனுடைய கிருபையினால் உங்களுக்கு உண்டாகவேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவர் நிச்சயமாக உங்களுக்கு அந்த கிருபையைத் தருகிறார். அதோடுகூட நீங்கள் பிரசங்கிக்கிற கிருபையை மெருகூட்ட வேண்டியது அவசியம், அதாவது, பொதுவாக சொல்வார்கள், தேவ வார்த்தை ஒரு பொறிபோல நமக்கு கிடைக்கிறது. ஒரு சிறிய தகவலை முக்கியமான கருப்பொருளை கர்த்தர் தருகிறார். அந்த கருவைக்கொண்டு, அடுத்து நமக்கு கர்த்தர் கற்றுக்கொடுத்த சத்தியம், அனுபவம், நமக்கு கொடுத்த பாரம் எல்லாவற்றையும் அதோடு இணைத்து, அதைச் செய்தியாக நாம் உருவாக்க வேண்டும். அதில் செய்தி தயாரித்தல் போன்ற

அநேக காரியங்கள் இருக்கிறது. அதைக்குறித்து மற்ற பாடங்களிலும், இன்னும்கூட சிறப்பாக பிரசங்கிப்பது எப்படி? என்ற பாடங்கள் ஆடியோவில் நமக்குண்டு. அது வழியாகவும் உங்களுடைய திறமைகளை உருவாக்கிக்கொள்ளலாம். ஆவியானவர்தான் உங்களைக்கொண்டு பேசுகிறார். அதேவேளையில், அதன் திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்கிற பொறுப்பை உங்கள் கையில் கொடுத்திருக்கிறார். சிறப்பாக பிரசங்கிப்பது, சிறப்பாக வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவது, ஏற்ற இறக்கம், சத்தம், தொனி போன்ற பல காரியங்கள் இருக்கிறது. மேலும் போதக சமர்த்தனாக இருப்பதற்கு வேதம் மிகவும் முக்கியம், வேதத்தின் அடிப்படையில் பிரசங்கம் கற்பித்தல் செய்ய வேண்டுமென்று எபே.4:11-13 வரையுள்ள வசனங்களில் நீங்கள் பார்க்க முடியும்.

நம் பிரசங்கத்தின் மூலமாக, கற்பித்தலின் மூலமாக விசுவாசிகளை தேவனுடைய கிருபையில், விசுவாசத்தில் பெருகச்செய்ய வேண்டும். மட்டுமல்ல, அவர்கள் சீர்பொருந்த வேண்டும், பக்திவிருத்தியடைய வேண்டும். கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சிக்கு தக்க அளவுக்கு பூரணபுருஷராகும் வரையிலான ஒரு வளர்ச்சியைப் பெறவேண்டும். இதற்கு பிரசங்கமும், கற்பித்தலும் அவசியம் என்று கருதிதான், அவர் அப்போஸ்தலர்களை, தீர்க்கதரிசிகளை, சுவிசேஷகர்களை, மேய்ப்பர்களை, போதகர்களை ஏற்படுத்துகிறதாக அங்கே வாசிக்கிறோம். இன்னும்கூட 1 தீமோ.5:17-ம் வசனம் இவ்விதமாய்ச் சொல்லுகிறது, 'நன்றாய் விசாரணை செய்கிறவர்களை, விசேஷமாக திருவசனத்திலும், உபதேசத்திலும் பிரயாசப்படுகிறவர்களை இரட்டிப்பான கனத்திற்கு பாத்திரராக எண்ணவேண்டும்' என்று இங்கே சொல்லப்படுகிறதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். மூப்பர்கள் மேய்ப்பு பணிக்கென்று அழைக்கப்பட்டார்கள் என்று நாம் ஏற்கனவே படித்திருக்கிறோம். ஒரு மேய்ப்பன் இவ்விதமாக திருவசனத்தில், உபதேசத்தில், மற்றவர்களை வளர்க்க அவர் பிரயாசப்பட வேண்டியவராய் இருக்கிறார், பிரயாசம் எடுக்கிறார். மேலும் 1 தீமோ.3:2 என்ன சொல்லுகிறதென்றால், 'ஆகையால் கண்காணியானவன் குற்றம் சாட்டப்படாதவனும், ஒரே மனைவியையுடைய புருஷனும், ஜாக்கிரதையுள்ளவனும், தெளிந்த புத்தியுள்ளவனும், யோக்கியதை உள்ளவனும், அன்னியரை உபசரிக்கிறவனும், போதக சமர்த்தனுமாய் இருக்கவேண்டும்' என்று மிகத் தெளிவாக சொல்லுகிறது. Able to teach. போதிக்க முடிந்தவராக இருக்கவேண்டும், நன்றாகப் போதிக்கிறவராக இருக்க வேண்டும், அதுதான் அர்த்தம். ஆகவே போதக சமர்த்தனாக இருக்கவேண்டுமென்று பவுல் எழுதுகிறார். ஆற்றல் இருக்கிறதா? மேய்ப்பு பணி செய்கின்றவர்களுக்கு முக்கியமான ஆற்றல், போதக சமர்த்தனாக இருப்பதுதான். நன்றாகப் பிரசங்கிக்க தெரியவேண்டும்.

உங்களுக்கு ஒருவேளை அந்த ஆற்றலைப் பெறவில்லை என்ற கவலை இருக்குமானால், ஜெபத்தோடு முயற்சி செய்யுங்கள். கர்த்தர் உங்களுக்கு நிச்சயமாய் வேத வசனத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். வெளிப்படுத்தினதை, சொல்லத் தெரிய வேண்டும்.

அதுதான் பிரசங்கம். எல்லோரும்தான் பிரசங்கிக்கிறார்கள், ஆனால் சிலருடைய பிரசங்கம்தானே எடுபடுகிறது. காரணமென்ன? அந்த பிரசங்கம் பண்ணுவதிலுள்ள சிறப்புதான் முக்கியம். சொல்லவேண்டியதை, நயம்பட, அருமையாக சொல்லத் தெரிவதுதான் அவசியம். உங்களுடைய திறமை கேட்க வைப்பது மட்டுமல்ல, கர்த்தர் தந்திருக்கிற அந்த திறமையை நீங்கள் கூர்மையாக்கி, பயன்படுத்த வேண்டியது அவசியம். ஒரு பிரசங்கியாராய் இருக்கிறவர்தான் சிறந்த மேய்ப்பனாய் இருக்க முடியும்.

இரண்டாவது காரியம், மேய்ப்பு பணி செய்யக்கூடிய ஆற்றல் அவருக்கு இருக்கவேண்டும். அப்.20:20-21 போன்ற வசனங்களை வாசிப்போம், 'பிரயோஜனமானவைகளில் நான் ஒன்றையும் உங்களுக்கு மறைத்து வைக்காமல், வெளியரங்கமாய் வீடுகள்தோறும் பிரசங்கம் செய்து பிரசங்கம்பண்ணி தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்புவதைக் குறித்தும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதைக் குறித்தும் நான் யூதருக்கும், கிரேக்கருக்கும் சாட்சியாக அறிவித்தேன்' என்று கூறுகிறார். பவுல் தன்னுடைய ஊழியத்தைக் குறித்து தெளிவாக கூறுகிறார், பாருங்கள். நான் எதையுமே மறைத்துவைக்கவில்லை. உங்களுக்கு எது மிகவும் தேவையானதோ. பிரயோஜனமானதோ, அதையெல்லாம் நான் மறைத்து வைக்காமல் வீடுகள்தோறும் உங்களுக்கு பிரசங்கித்தேன். தேவனிடம் மனந்திரும்புவது என்றால் என்ன? என்பதைச் சொல்லிக்கொடுத்தேன். அவரை விசுவாசிப்பதைக் குறித்து சொல்லிக் கொடுத்தேன். அதை உங்களுக்கு மட்டுமல்ல, கிரேக்கருக்கும் மற்றும் அநேகருக்கும் நான் சாட்சியாக அறிவித்திருக்கிறேன் என்று கூறுகிறார்.

மேய்ப்புபணி என்பது இதுதான். எவ்வளவு கடினமாக வீடுகள்தோறும் போய் பிரசங்கம் செய்திருக்கிறார், பாருங்கள். மட்டுமல்ல, பிரயோஜனமான எல்லாவற்றையும்கூட உபதேசம் பண்ணியிருக்கிறார். அதைப்போல 1 பேதுரு 5:2-ம் வசனம், 'உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடைய மந்தையை நீங்கள் மேய்த்து, கட்டாயமாயல்ல, மனப்பூர்வமாயும், அவலட்சணமான ஆதாயத்துக்காகவும் அல்ல, உற்சாக மனதோடும், மேய்க்க வேண்டும். அந்த சுதந்திரத்தை நீங்கள் இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களாக அல்ல. மந்தைக்கு மாதிரிகளாகவும், கண்காணிப்பு செய்யுங்கள் என்று பேதுரு எழுதுகிறார், பார்த்தீர்களா? ஆகவே, மேய்ப்பு பணி செய்யக்கூடிய ஒரு ஆற்றல், ஒரு தியாகம், விடாப்பிடியான முயற்சி, கடின உழைப்பு எல்லாம் தேவை என்று இந்த வசனங்கள் நமக்கு வலியுறுத்துகிறது. ஆக, மந்தையை மனப்பூர்வமாய் நடத்தக் கூடிய ஒரு எண்ணம் வேண்டும், அந்த மந்தையைப் போஷிக்கவேண்டும். குறிப்பாக சத்தியத்தில் போஷிக்கவேண்டும், சரீரப்பிரகாரமான தேவைகளில் உதவிசெய்யவேண்டும், சரீரப்பிரகாரமான தேவைகளில் உதவிசெய்ய வேண்டும். எல்லாமே இருக்கிறது, நீங்கள் வெறும் போதனையை மட்டும் செய்துவிட்டு, அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்வில் எவ்வித

உதவியும் இல்லாமல் இருப்பீர்களானால், நீங்கள் உண்மையாக அவர்களிடம் அன்புகூறவில்லை என்றுதான் அர்த்தம். ஏதோவொரு விதத்தில் அவர்களுடைய தேவையை சந்திப்பதற்கு உங்களுடைய தகுதியை, படிப்பை, உங்களுடைய ஞானத்தை உங்களுக்கு கர்த்தர் தந்த அந்த காரியங்களை, உதவியாக உலகப்பிரகாரமாகவும் உதவிசெய்ய வேண்டும். தேவைகளில் உங்களுடைய பகுதி என்னவோ, அதை எடுத்துச்செய்ய வேண்டுமென்றுதான் கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார். ஆக, தியாகமான ஒரு எண்ணம், தியாகமான செயல்பாடு, மனப்பூர்வமாய் செயல்படுகிற ஒரு காரியம் என்றெல்லாம் நாம் அறியமுடிகிறது.

மேய்ப்புபணி அவலட்சணமான ஆதாயத்துக்கானதல்ல, உற்சாகமனதோடு கர்த்தருடைய ஊழியத்தைச் செய்கிறேன், என்ற எண்ணத்தோடு செய்யவேண்டிய காரியம். மந்தைக்கு மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, பாருங்கள். உங்களது செயல்பாடு, நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ஒரு மாதிரிபோல் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். எவ்வளவு பணிகள் இருக்கிறது என்று பாருங்கள். இவற்றையெல்லாம் நீங்கள் சேர்த்து செய்கிறதினால் தேவனுடைய மந்தையைப் போஷிக்கிற, ஒரு மேய்ப்புபணி செய்கிற ஆற்றல் உடையவர்களாக இருக்கிறீர்கள். பிரியமானவர்களே, மேய்ப்பு பணி செய்வதற்கான ஆற்றல்வேண்டும் என்று இதுவரை நாம் கற்று இருக்கிறோம்.

மூன்றாவதாக, நிர்வகிக்ககூடிய ஆற்றல் என்னிடத்தில் இருக்கிறதா? என்று நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம். புதிய ஏற்பாட்டு தலைவர்களுடைய அடிப்படையான, முக்கியமான செயல்பாடு என்னவென்றால், கண்காணிப்பு செய்தல் ஆகும். Overseer, Supervision செய்யவேண்டிய முக்கியமான பொறுப்பு இருக்கிறது. மந்தையை நீங்கள் மேய்க்கும்போது, நீங்கள் கண்காணிப்பு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு ஆட்டு மந்தைதான் வைத்து இருக்கிறீர்கள் என்று வையுங்கள். அதைக்குறித்து எவ்வளவு கவனமாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. எந்த ஆடு பெலவீனமாய் இருக்கிறது? அதற்கு தேவையான இரை கிடைத்ததா? தண்ணீர் ஒழுங்காக அதற்கு கிடைக்கிறதா? அதற்கு தேவையான பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு, தங்குமிடம் போன்ற எல்லாம் ஒரு ஆட்டுமந்தைக்கே தேவையாக இருக்கும்போது. ஆத்துமாக்களுக்கு எவ்வளவு தேவையாக இருக்கிறது, இல்லையா? உங்களது சபையைக் குறித்து கவனமாக இருக்க வேண்டும், மந்தையைக் குறித்து கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று வேதம் சொல்வதுபோல, நாம் நமது சபையைக் குறித்து கவனமாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு சத்தான சத்தியத்தை நான் கொடுக்கிறேனா? இல்லாவிட்டால் மனந்திரும்புங்கள், மனந்திரும்புங்கள் என்று சொல்லுகிறேனா? அல்லது சிலர் சாபமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி, விசுவாசிகளை மிரட்டுகிறார்கள், நீங்களெல்லாம், கர்த்தருடைய சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படியவில்லை என்றால், தசம பாகத்தை ஒழுங்காக கொடுக்கவில்லையென்றால், உங்களது தொழில் எவ்வாறு

ஆசீர்வாதமாக இருக்கும்? என்று நேரடியாக மிரட்டுகிற சில ஊழியர்களை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். பிரியமானவர்களே, நாம் சத்தியத்தை சொல்லிக்கொடுத்தால், நிச்சயமாய் ஊழியத்தை அவர்கள் தாங்குவார்கள். ஊழியத்தை தாங்குவதற்காக, ஆத்துமாக்களை நாம் வளர்க்கவில்லை, கிறிஸ்துவில் அவர்கள் வளரவேண்டும் என்பதுதான் முக்கிய நோக்கம். அதைச் செய்யும்போது, கர்த்தர் உங்களது தேவைகளைச் சந்திப்பதற்கு ஆட்களை எப்படியாவது உண்டாக்குவார். ஏனெனில் எங்களது வாழ்வில், ஊழியத்தில், அதைத்தான் பார்க்கிறோம், அதைத்தான் அனுபவமாய் மக்களுக்கு போதித்து, கற்றுக்கொடுக்கிறோம். எல்லா இடத்திலும் பணத்தை எதிர்பார்த்து செய்யவில்லை.

ஊழியத்தை முதலாவது செய்கிறோம், ஊழியத்தில் இதைச் செய் என்று கர்த்தர் சொல்வாரானால், அதையெடுத்து இறங்கி செய்கிறோம், தேவையை அவர் சந்திப்பார் என்ற மாபெரும் நம்பிக்கையை தந்திருக்கிறார். உங்களுக்கு அவ்வாறான நம்பிக்கை இல்லையென்று சொல்லவில்லை, ஆனால் நீங்கள் உங்களது செயல்பாட்டில், பேச்சில் கவனமாக கையாள வேண்டியது அவசியம், அதாவது பணத்துக்காக ஊழியத்தைச் செய்யவில்லை என்பதை உங்களது செயல்பாடுகள், உங்களது பேச்சு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறோம். *1* பேதுரு *5:2*-ஐ வாசித்துப் பார்த்தது உங்களுக்கு நினைவிருக்கும். நீங்கள் இறுமாப்பாய் ஆளக்கூடாது என்று அந்த வசனம் சொல்லுகிறதை நீங்கள் கற்றீர்கள். இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களாக அல்ல, என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஆளுகை இருக்கிறது என்று அர்த்தம், நிர்வாகம் இருக்கிறது, கண்காணிப்பு இருக்கிறது. ஆளுகை செய்தலை, Rule பண்ணுவது என்று சொல்கிறோம். நிர்வகிக்ககூடிய ஆற்றல் எனக்கிருக்கிறதா? *3* காரியத்தை கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். *1)* போதக சமர்த்தனாக இருக்க வேண்டும். *2)* மேய்ப்பு பணி செய்யக்கூடிய ஆற்றல் வேண்டும், போஷித்தல், கற்பித்தல், மந்தையை போஷித்து காப்பாற்றுவது *3)* நிர்வகிக்கக் கூடிய ஆற்றல். உங்களின் ஆளுமைத்திறன் எப்படியிருக்கிறது? இறுமாப்பாய் ஆளக்கூடியது. அது பொதுவாக நமக்கு வந்துவிடும் என்பதினால்தான், வேதம் அவ்வாறு சொல்லுகிறது. எப்பொழுதுமே இதைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், அது நமக்கு வராது என்று அர்த்தம். களவு செய்யாதிருப்பீர்களாக, என்று சொல்லப்படுகிறது என்றால், நாம் களவு செய்ய தூண்டப்படுவோம், நமக்கு அந்த மனது இருக்கும் என்பதினால்தான் வேதம் அவ்வாறு சொல்லுகிறது, இல்லையா? அதைப்போலத்தான், இங்கே பார்க்கிறோம், இறுமாப்பாய் ஆளாதீர்கள் என்றால், சபை என்று வந்தவுடன் நமக்கு இறுமாப்பு மற்றும் பெருமை வந்துவிடும் என்று வேதம் கருதுகிறது. ஏனெனில் நமக்கு கீழே, நமது சொல்லைத் தட்டாமல் பணிபுரிகிற அநேக மக்கள் நமக்கிருக்கிறார்கள். மந்தை என்பது ஆடு போன்றதுதானே, அது அப்படியே அடிபணிகிறது, ஏனெனில் வேதமும் அடிபணியத்தான் சொல்லுகிறது, அதனால் அவர்கள் அடிபணிவார்கள். ஆனால் நீங்கள் சரியானதொரு போதகராய் இல்லாதபடி இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களாய் இருந்தால், அந்த

மந்தையை தவறாக நடத்திவிடுவீர்கள். உங்களது கையில் எல்லா அதிகாரமும் இருக்கிறதுபோல, நீங்கள் உணர்ந்து செயல்படும்போது, நீங்கள் நான்தான் பெரியவன் என்கிற மாதிரியான ஒரு எண்ணம் வந்துவிட்டால், நீங்கள் தவறாய் மந்தையை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

அதனால்தான் வேதம் தெளிவுபட நமக்கு சொல்லுகிறது, உனக்கு ஆளுகை, உன் கையில் தரப்படுகிறது. ஆத்துமாக்களை மேய்க்கிறதும், கண்டிப்பதும், திருத்துவதும், கனிகொடுக்க வைப்பதும், இவ்வாறான பல காரியங்களை உனக்கு பொறுப்பாய் தந்திருக்கிறேன், ஆகவே நீ அதை இறுமாப்பாய் ஆளுகை செய்யாதே, பெருமையோடு ஆளாதே, கண்டிப்பதற்கு உனக்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் அதே வேளையிலே, எதற்காக கண்டிக்கிறாய் என்பது மிக முக்கியம். உன் குடும்பத்திலுள்ள பிள்ளைகளை எப்படி கண்டிப்பாயோ, அதைப்போல சபையிலுள்ள மக்களையும் உன் பிள்ளையைப்போல நினைத்து, கண்டித்து உணர்த்து, திருத்து. நாம் ஆத்துமாக்களை இஷ்டம்போல நடத்துவோம். நீ சபைக்குள்ளே வராதே, போ என்று பேசுவோம். ஆனால் உன்னுடைய சொந்த பிள்ளையைப் பார்த்து நீ அவ்வாறு சொல்லுவாயா? என்று ஒரு ஊழியரைப் பார்த்து, மூத்த போதகர் ஒருவர் கேட்டார். உன் சொந்தப்பிள்ளையாக இருந்தால், நீ உடனே வெளியே போ என்று துரத்திவிடுவாயா? எவ்வளவுதூரம் கரிசனையாக, கனிவாக நடத்துகிறாய், இல்லையா? ஆம் பிரியமானவர்களே, நாம் இறுமாப்பாய் சபையை ஆளுகை செய்யாதபடி, மந்தையை இறுமாப்பாய் கட்டளை கொடுத்து, கடுமையாக, கொடுமையாக நடத்தாதபடி தாழ்ந்த சிந்தையோடு, கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள சிந்தையோடு, ஆத்தும பாரத்தோடு, நடத்த கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார். அந்த ஆற்றல் எனக்கிருக்கிறதா? இந்தியாவை ஆளுகை செய்வதற்கு, இந்தியர்களுக்கு தகுதியில்லை, போதுமான பயிற்சி இல்லை என்று சொல்லி ஆங்கிலேயர்கள் அந்த காலகட்டத்தில் சொன்னார்கள். அது உண்மைதான் என்று அநேக பிரச்சனைகள் வந்தபின்பு தான் தெரிந்தது. இப்பொழுது பரவாயில்லை, ஆனாலும் எவ்வளவு பிரச்சனை பாருங்கள். அதைப்போல, சிலருக்கு கொஞ்சம் அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டால் போதும், அதிகாரம் உண்டாயிற்றால் போச்சு, பெருமையாக செயல்படுவார்கள். உங்களுக்கு நிர்வகிக்க கூடிய தாழ்மையான ஆற்றல் இருக்கிறதா? கொஞ்சம் யோசித்து பாருங்கள். தாழ்மையுள்ள சேவகர்களாக நாம் கண்காணிப்பு செய்ய கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார். இன்னும்கூட இந்த கேள்விகளை நீங்கள் உங்களுக்குள்ளே கேட்டுப் பாருங்கள். எனது கற்பித்தல், பிரசங்கம் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் எப்படிப்பட்டதாய் இருக்கிறது? என்று உங்களை நீங்களே கேட்டுப் பாருங்கள்.

அடுத்து, தேவனுடைய சத்தியங்களை நான் மிகச் சரியாக விளக்கம் கொடுத்து நடத்துகிறேனா? அவ்விதமாக சத்தியங்களைப் போதிப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேனா? அடுத்துவொரு கேள்வியை கேட்டுப் பார்க்கலாம், எனது தலைமைத்துவ திறமைகள்

எப்படியாக இருக்கிறது? எந்த இடத்தில் என்னுடைய திறமைகள் இல்லாமலிருக்கிறது? அதை SWOT Analysis என்று கூறுவார்கள். பொதுவாக கம்பெனிகளில் செய்வார்கள், அதாவது SWOT, அதிலுள்ள S – என்பது Strength, W – என்பது Weakness, O – என்பது Opportunity மற்றும T – என்பது Threats என்கிற அர்த்தங்களைக் கொடுக்கிறது. இந்த 4 காரியங்களையும் வைத்து நீங்கள் அடிக்கடி சோதித்து பார்க்க வேண்டும். எனக்கிருக்கிற பலம் என்ன? நான் எதில் பலவீனமாக இருக்கிறேன்? என்னுடைய ஊழியத்திற்கான தருணம் அல்லது வாய்ப்புகள் என்னென்ன இருக்கிறது? அடுத்து, என் ஊழியத்திற்கு காணப்படுகிற அபாயங்கள் என்னென்ன? என்னென்ன ஆபத்துக்கள், பயமுறுத்தல்கள், இடையூறுகள் இருக்கின்றன? இவற்றை நீங்கள் அடிக்கடியாய் உட்கார்ந்து சோதித்து எழுதி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆக, நீங்கள் அதைப் புரிந்துகொண்டீர்கள் என்றால், அந்த குறிப்பிட்ட பகுதியில் கவனம் செய்து, அதை நீங்கள் முன்னேற்றுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அதில் வளர்ச்சியுறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இந்த வாய்ப்புகள் எல்லாம் எனக்கு இருக்கிறது. நான் அவற்றை பயன்படுத்தினேனா? என்று நீங்கள் சோதித்து பார்ப்பீர்களானால், அந்த வாய்ப்பை நீங்கள் பயன்படுத்த ஆரம்பிப்பீர்கள். எதிலெல்லாம் ஆபத்து இருக்கிறது? என்று நீங்கள் பார்த்தீர்களானால், அதை சரிசெய்ய பார்ப்பீர்கள். இவ்வாறெல்லாம் நீங்கள் உங்களை சோதித்து பார்த்து வளர்ச்சியடைய வேண்டியது அவசியம்.

அடுத்து, எனது மேய்ப்புபணி எப்படியாக இருக்கிறது என்று கொஞ்சம் கருத்துக்களைப்பெற வேண்டும். மக்களிடம் அதை நீங்கள் எப்படிக் கேட்பீர்களோ, கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதுதான். உங்கள் நண்பர்களிடம் கேளுங்கள். என்னுடைய மேய்ப்புபணி ஊழியம் எப்படிப்போய்க்கொண்டிருக்கிறது? உம்முடைய பார்வையில் எப்படி தெரிகிறது? என்றெல்லாம் கேட்கலாம்? அதைப்போல மக்களைக்குறித்த ஒரு பாரமான இருதயம் எனக்கு இருக்கிறதா? என்கிற உண்மையான கரிசனை இருக்கிறதா? உண்மையான கரிசனையோடுதான் என்னுடைய செயல்பாடு போய்க்கொண்டு இருக்கிறதா? என்று அடிக்கடியாய் கேள்விகளை கேட்கலாம். அடுத்து மேய்ப்பனில்லாமல், காணாமல்போன ஆடுகளைக் குறித்து எனக்கு கவலை இருக்கிறதா? அதாவது ஆத்துமபாரம் இருக்கிறதா? ஐயோ, அந்த ஆத்துமா அழிந்துபோகிறதே, எப்படியாவது, அந்த ஆத்துமாவையும், குடும்பத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டுவரவேண்டும், சபைக்குள் கொண்டுவருவதற்கு நான் எப்படி அவர்களை சந்திப்பது, அவர்களுக்காய் முயற்சிப்பது, அன்பைக் காண்பிப்பது, பழகத்தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பது போன்றவற்றில் செயல்படுகிறேனா? என்பதை உங்களை நீங்களே கேட்டுப் பாருங்கள்.

பிரியமானவர்களே, இப்படிப்பட்ட காரியங்களோடு, நீங்கள் செயல்பட்டீர்களானால் உங்களது மேய்ப்புபணி சிறப்பாக நடைபெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆக, ஆற்றல்

உள்ளதா? என்ற காரியத்தைக் குறித்து கற்றோம். அடுத்த பாடத்தில் எனக்கு வாஞ்சை, தாகம் இருக்கிறதா? என்பதை கற்றுக்கொள்வோம். ஜெபத்தோடு இந்த பாடத்தை கற்றுக் கொள்ளுங்கள். நல்ல மேய்ப்புபணி செய்கிறவர்களாக விளங்குவதற்கு உங்களுக்கு தேவன் உதவிசெய்து ஆசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!!

<u>கேள்விகள்:-</u>

1) தேவன் எவ்வாறு நம்முடைய அழைப்பையும், அதற்கான ஊழியத்தையும் உறுதிப்படுத்துகிறார் என்பதனை வசன ஆதாரங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
2) தேவனுடைய அழைப்பை நாம் எவ்வாறு உறுதிசெய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதனைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
3) ஜான் மெக் ஆர்தர் என்பவர் அழைப்பைக் குறித்து, CALL என்ற ஆங்கில வார்த்தையிலிருந்து கூறும் கருத்துக்களில் 'A' என்பதற்கான Ability – (அழைப்பை நிறைவேற்றுவதற்கான ஆற்றல்) குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
4) அழைப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமான மிக முக்கியமான மூன்று ஆற்றல்கள் யாவை?
5) SWOT Analysis குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?